

burde høre hjemme i Sindssygeloven end i Straffeloven. Men vi har hverken den nye Sindssygelov eller den nye Straffelov. Jeg har valgt imellem, hvilke Veje vi skal gaa; og den Vej, det er rimeligst at gaa, er ikke Straffelovens, men at gaa videre med Loven om Umyndighed og Værgemaal, indtil vi faar den almindelige virkelig systematiske Lov paa dette Omraade, den Lov, som det ærede Medlem Hr. Pürschel kaldte Loven om den civilretlige Frihedsberøvelse. Til det ærede Medlem Hr. Pürschel har jeg i Realiteten ingen Bemærkninger at gøre; jeg er ganske enig med ham i de Betragtninger, han gjorde gældende til Forsvar for Flertallets Forslag og imod Mindretallets. Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte derimod en personlig Bemærkning til mig, idet han sagde at jeg var i høj Grad Skyld i — saadan forstod jeg det ærede Medlem — at der var blevet talt saa meget om denne Sag. Det er ikke rigtigt, at det er mig, der er Skyld deri; jeg har overhovedet haft den størst mulige Interesse i, at der ikke blev talt saa meget om denne Sag, indtil jeg havde faaet Erklæringerne fra Retslægeraadet, fra Sundhedsstyrelsen o. s. v. Jeg aner ikke, hvorfor Pressen begyndte at beskæftige sig med denne Sag, det skyldtes i alt Fald ikke Ønske fra min Side; men da Pressen begyndte at beskæftige sig med den og rejste Spørgsmaalet — med Rette for øvrigt —: Hvordan i Alverden kan denne Mand indespæres? — saa først udsendte jeg min Redegørelse. Og som jeg plejer at gøre, naar Offentligheden har Krav paa en Redegørelse, meddelte jeg saa meget, som jeg fandt nødvendigt; jeg har aldrig haft den Praxis at skrive, at Ministeriet finder Anledning til eller ikke finder Anledning til at meddele et eller andet, naar Offentligheden har Krav paa at vide, *hvorfor* Ministeriet finder eller ikke finder Anledning til at meddele noget. Det ærede Medlem Hr. Zahle udtalte det Haab, at Sagen, det vil sige Processen, mod Justitsministeriet maatte blive fremmet uden nogen som helst Forhaling, samt at Berning ikke vilde blive flyttet over til Sikringsanstalten ved Nykøbing, saa længe denne Sag stod paa. Med Hensyn til det første Spørgsmaal har jeg ikke i mindste Maade blandet mig i Behandlingen af denne Sag og agter selvfølgelig heller ikke at gøre det. Jeg har intet som helst Ønske om, at denne Sag ikke finder sin hurtigst mulige Afgørelse, om ikke andet saa netop af Hensyn til den Spænding, en Mand som Berning selvfølgelig maa gaa i, jeg har ganske overladt

det til Advokaterne at afgøre, hvor hurtigt denne Sag kan fremmes og har ikke i mindste Maade blandet mig i det.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal udtalte jeg, men det maa være undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at det paa et vist Tidspunkt var under Overvejelse, hvorvidt jeg burde flytte ham over til Sikringsanstalten som Følge af Sundhedsstyrelsens Erklæring, men at jeg senere havde undersøgt Sagen og mente, at der var intet i Vejen for, at han kunde blive under de nuværende Forhold, og derefter udtalte jeg: Saa vil han komme til at blive paa Vestre Fængsel, lige til Sagen er endeligt afgjort, blandt andet ogsaa af Hensyn til ham selv, for at han kan være til Stede, hvis han skal fremstilles i Retten. Der er ikke mindste Tvivl paa dette Omraade.

Dette kan jeg altsaa ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Rytter. Det ærede Medlem Hr. Rytter har, synes jeg, foruden de mange gode Ting, han sikkert har sagt, i hvert Fald begaaet een Fejl, idet han stadig undlader at omtale Sundhedsstyrelsens Erklæring, stadig lader, som om denne Erklæring ikke eksisterer, ogsaa nu i sine sidste Udtalelser, hvor han tilmed blander den sammen med Retslægeraadets Erklæring. Jeg skal da paa ny oplyse det ærede Medlem om, hvad han i øvrigt har haft rig Lejlighed til under Udvalgsarbejdet selv at oplyse sig om, at Sundhedsstyrelsens Erklæring udtrykkelig gaar ud paa, at Berning hører hjemme paa Sikringsanstalten, idet det lyder saaledes: Paa Grund af hans psykiske Abnormitet finder Sundhedsstyrelsen fra et lægeligt Synspunkt set, at han maa henregnes til de Personer, der hører hjemme paa en Sikringsanstalt. Der er ikke talt om de mange Udveje, det ærede Medlem rent teoretisk har nævnt uden i øvrigt at pege paa, hvad det var, Arbejdsanstalt eller meget andet; der er udtrykkelig og *kun* talt om, at det ærede Medlem — havde jeg nær sagt —, at Berning hører hjemme paa Sikringsanstalten. Det ærede Medlem, der altsaa ikke hører hjemme paa Sikringsanstalten, var igen inde paa, at Offentligheden vilde faa et andet Indtryk af denne Sag, hvis den havde Lejlighed til at se Akterne. Ja, det ved jeg ikke, jeg tror ikke, det vilde gælde den Del af Offentligheden, der er Fædre og Mødre, jeg tror heller ikke, det vilde gælde Kvinderne, jeg føler mig overbevist om, at uanset hvilke personlige Egenskaber Berning i øvrigt har, vil Offentligheden, uanset om